

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ουάσιγκτον, 10 Ιανουαρίου 2002
(τοπική ώρα 17.20-18.05)

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης παρεχώρησε συνέντευξη Τύπου προς τους Έλληνες δημοσιογράφους που τον συνοδεύουν, καθώς και προς τους ξένους ανταποκριτές, μετά τις συναντήσεις που είχε σήμερα νωρίς το απόγευμα με τον υπουργό Εξωτερικών Κ. Πάουελ, τον Πρόεδρο των ΗΠΑ Τζωρτζ Μπους και τον υπουργό Άμυνας Ντόναλντ Ράμσφελντ.

Ο Πρωθυπουργός σε σύντομη εισαγωγική παρέμβασή του είπε τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι,

Σχετικά με τη συνάντησή μου με τον Πρόεδρο κ. Μπους προέβην σε μια δήλωση, κατά την αποχώρησή μου από το Λευκό Οίκο, γι αυτό δεν θα επανέλθω στο θέμα. Θα απαντήσω αμέσως σε ερωτήσεις σας.

Θα ήθελα μόνον να αναφέρω το αυριανό πρόγραμμά μου: Στις 9 το πρωί θα συναντηθώ με Αμερικανούς δημοσιογράφους, γιατί πρέπει να φροντίσουμε να παρουσιάσουμε και τις θέσεις μας στην κοινή γνώμη των ΗΠΑ. Στη συνέχεια και ώρα 10.30 το πρωί, θα συναντήσω το Γερουσιαστή Εντουαρτ Κέννεντυ και αργότερα θα έχω συνάντηση με εκπροσώπους αμερικανο-εβραϊκών ομοσπονδιών.

Σήμερα έκλεισε ο κύριος κύκλος των συναντήσεών μου. Θέλω να θυμίσω ότι συναντήθηκα με τον Πρόεδρο Μπους, τον υπουργό Εξωτερικών Κ. Πάουελ, τον υπουργό Άμυνας Ν. Ράμσφελντ και συνομίλησα τηλεφωνικά με τον Αντιπρόεδρο Ρ.Τσέινι.

Αυτά από πλευράς μου. Είμαι στη διάθεσή σας για ερωτήσεις.

Γ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ (ΤΑ ΝΕΑ): Κύριε Πρόεδρε, ανταποκρίνεται αυτό το κλίμα πιέσεων που περιγράψατε στις δηλώσεις σας φεύγοντας από την Αθήνα και εδώ στη Νέα Υόρκη με αυτό που συναντήσατε σήμερα στην Ουάσιγκτον κατά τις συνομιλίες σας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Κύριε Παπαχρήστο, στην Αθήνα δήλωσα πως πιστεύω ότι δεν θα υπάρξει κλίμα πιέσεων. Το κλίμα που συνάντησα ανταποκρίθηκε εκατό τοις εκατό σε αυτό που περίμενα. Ήταν μια φιλική συζήτηση ανάμεσα στις πολιτικές ηγεσίες δύο χωρών που έχουν κοινά προβλήματα, στα οποία μπορεί να έχουν διαφορετικές αντιλήψεις και από διαφορετικές σκοπιές να τα

εξετάζουν. Ωστόσο, θέλουν από κοινού και σε συνεννόηση να βρεθούν λύσεις. Αυτό συμβαίνει και σε θέματα ευρύτερου ενδιαφέροντος, όπου μπορεί να μην υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, όπως είναι το θέμα της διεθνούς τρομοκρατίας, αλλά και σε ειδικότερα προβλήματα, όπου υπάρχουν διαφορετικές εκτιμήσεις ή για να είμαι πιο ακριβής δίνεται διαφορετική έμφαση από τη μια ή την άλλη πλευρά σε κάποιες πτυχές θεμάτων, όπως είναι για παράδειγμα το θέμα της ευρωπαϊκής άμυνας.

Αλλά ποτέ, σε καμία περίπτωση, καθ' όλη τη διάρκεια αυτών των συζητήσεων δεν ειπώθηκε από πλευράς Αμερικανών «αυτή είναι η επιθυμία μας» ή «αυτό πρέπει να κάνετε». Πράγματα τα οποία δυστυχώς ελέχθησαν στη χώρα μας, στην Αθήνα. Και ελέχθησαν -πρέπει να πω- κατά έναν τρόπο για τον οποίο λυπούμαι. Διότι σήμερα η Ελλάδα διαδραματίζει έναν άλλο ρόλο, έχει άλλη παρουσία, έχει άλλη δυνατότητα συζήτησης. Κάθε χώρα προωθεί τα συμφέροντά της και κάθε χώρα εκφράζει τις θελήσεις της απέναντι σε άλλες χώρες. Όμως, το θέμα είναι ο τρόπος, η διαδικασία, αν υπάρχει πνεύμα συνεννόησης και αν υπάρχει αναγνώριση ότι ο άλλος είναι ισότιμος, είναι στη συζήτηση ένας συνομιλητής, ο οποίος πρέπει να ληφθεί υπ όψιν. Και αυτό ήταν το πνεύμα που κυριάρχησε σήμερα στις συζητήσεις, έτσι ακριβώς όπως το είχαμε προβλέψει. Γιατί αυτό είναι το αποτέλεσμα της δουλειάς που κάναμε από το 1996 και μετά.

Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ): Κύριε Πρόεδρε, στη δήλωσή σας, αμέσως μετά τη συνάντησή σας με τον Αμερικανό Πρόεδρο, αναφερθήκατε στη συνεχιζόμενη αναγκαία παρουσία -όπως είπατε χαρακτηριστικά- των Αμερικανών στα Βαλκάνια.

Το ερώτημά μου έχει δύο σκέλη: Για ποιο λόγο η ελληνική κυβέρνηση θεωρεί αναγκαία τη συνέχιση της αμερικανικής παρουσίας, τη στιγμή μάλιστα κατά την οποία η αμερικανική κυβέρνηση φαίνεται να προσανατολίζεται προς τη σταδιακή απεμπλοκή των ΗΠΑ στα τεκταινόμενα σε αυτή την περιοχή.

Και το δεύτερο σκέλος της ερώτησής μου είναι το εξής: Εκτιμάτε ότι η 10ετής παρουσία των ΗΠΑ στα Βαλκάνια συνέβαλε στην εμπέδωση της σταθερότητας και της ειρήνης σε αυτή την ευαίσθητη περιοχή;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Η παρουσία των Ηνωμένων Πολιτειών στα Βαλκάνια συνέβαλε πράγματι στο να υπάρχει μεγαλύτερη ασφάλεια στην περιοχή, να κινηθούν οι ειρηνευτικές διαδικασίες, να προωθηθεί η στροφή από την αντιπαράθεση και την εχθρότητα, σε μια προσπάθεια συνεργασίας.

Οποιοι έχει επισκεφθεί τις βαλκανικές χώρες, είτε τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία που βρίσκονται εκτός των εστιών κρίσης, είτε όμως και την Αλβανία, τα Σκόπια, τη Γιουγκοσλαβία, γνωρίζει ότι οι χώρες αυτές προσβλέπουν στην παρουσία και τη δραστηριοποίηση των Ηνωμένων Πολιτειών για να κατοχυρωθεί η ειρήνη στα Βαλκάνια.

Δεν είναι η στρατιωτική παρουσία που δίνει ένα μήνυμα του τύπου «είμαστε εδώ και πρέπει όλοι να καθίσετε φρόνιμα». Η στρατιωτική παρουσία δίνει ένα πολιτικό μήνυμα: Οτι εμείς ενδιαφερόμαστε και άρα κι εσείς, αν συνεργαστείτε

σε αυτή την κατεύθυνση, θα μπορέσουμε να βρούμε κοινές λύσεις με τη συνεργασία μας. Αυτό ισχύει κατά τον ίδιο τρόπο και για την παρουσία των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης και της δικής μας παρουσίας. Την θέλουν. Διότι τους διαβεβαιώνει ότι έχουμε ένα ενδιαφέρον και χρειάζεται αυτή η διαβεβαίωση.

Ο κ. Ράμσφελντ μου είπε -κι εγώ το κατανοώ- ότι η παρουσία των Ηνωμένων Πολιτειών ήταν περισσότερο για να λυθούν τα τότε προβλήματα. Δεν είναι μια παρουσία αστυνόμευσης. Συνεπώς, δεν τίθεται θέμα μακροπρόθεσμης παρουσίας, με την έννοια μιας μόνιμης δύναμης που εξασφαλίζει λειτουργίες της κοινωνίας. Πράγματι δεν είναι και δεν μπορεί να είναι και κάποτε πρέπει να πάψει. Και οι κοινωνίες αυτές, οι χώρες αυτές πρέπει να λειτουργήσουν μόνες τους, με τη δική τους αστυνομία, με το δικό τους στρατό, με τις δικές τους διαδικασίες ανάπτυξης και συνεργασίας. Αλλά αυτές οι χώρες χρειάζονται και αυτό το μήνυμα το πολιτικό.

Γιατί η Βουλγαρία και η Ρουμανία θέλουν τη συμμετοχή τους στο NATO; Πρόκειται με τη συμμετοχή τους στο NATO να λύσουν κάποια μεγάλα προβλήματα ή σημαντικά προβλήματα ασφάλειας; Δεν έχουν. Αλλά τη συμμετοχή τους στο NATO τη θέλουν, γιατί έτσι αντιλαμβάνονται ότι συμμετέχουν σε ένα σύστημα, ότι είναι και αυτές χώρες σε εξέλιξη, ότι υπάρχει μια γενική φροντίδα για την ανάπτυξη της περιοχής.

Γιατί η Ελλάδα θέλει -και το εξέφρασα στον κ. Ράμσφελντ- τη συμμετοχή της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στο NATO που πρόκειται να αποφασιστεί στην Πράγα; Διότι θέλουμε να έχουν και αυτές οι χώρες την αίσθηση ότι υπάρχει ενδιαφέρον και ότι θα πρέπει να συνεργαστούν σε μια κοινή πορεία. Επομένως, πρέπει να διακρίνουμε αυτό που είναι η στρατιωτική παρουσία για στρατιωτικούς λόγους και τα πολιτικά μηνύματα. Και τα πολιτικά μηνύματα της παρουσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών είναι σημαντικά.

Α. ΔΕΛΑΤΟΛΑΣ (ΕΘΝΟΣ): Κύριε Πρόεδρε, μετά τις συνομιλίες σας με τον Πρόεδρο Μπους, μήπως υπάρχει περίπτωση να αλλάξουμε τη θέση μας για τον ευρωστρατό;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Ομως, κ. Δελατόλα, θα πρέπει να θυμηθείτε τι είπαμε ακριβώς όταν έγινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λάακεν. Όταν, λοιπόν, έγινε αυτή η Σύνοδος Κορυφής εμείς είπαμε ότι το κείμενο που παρουσιάστηκε δεν είναι αποδεκτό από εμάς, ότι ορισμένες βασικές κατευθύνσεις που το διαπνέουν ή το καθορίζουν είναι κατευθύνσεις που δεν αποδεχόμαστε. Πιστεύουμε, όμως, ότι το θέμα αυτό θα πρέπει να ρυθμιστεί κατά κάποιο τρόπο στο μέλλον. Δηλαδή, η σχέση ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την πολιτική ασφάλειας της Ε.Ε. και το NATO. Γι αυτό κι εμείς θα σκεφθούμε, θα κάνουμε προτάσεις και θα συζητήσουμε.

Γ. ΕΛΕΝΟΠΟΥΛΟΣ (FLASH): Κύριε Πρόεδρε, μετά την τηλεφωνική επικοινωνία που είχατε σήμερα το πρωί με τον Αμερικανό Αντιπρόεδρο, στην ενημέρωση που είχαμε μας δόθηκε η πληροφορία ότι εσείς εκφράσατε την κοινή αισιοδοξία για θετικά αποτελέσματα στον τομέα της τρομοκρατίας στην Ελλάδα. Θέλω να ρωτήσω ευθέως: Αυτό σημαίνει και συλλήψεις; Σημαίνει και κάτι άλλο; Σημαίνει απτά αποτελέσματα σύντομα ή κάτι άλλο;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Αυτό που είπα καθ όλη τη διάρκεια των συνομιλιών μου είναι το εξής : Εμείς δουλεύουμε. Δουλεύουμε συστηματικά και σκληρά για να λύσουμε αυτό το πρόβλημα που έχει η χώρα από το 1974 και μετά. Και όταν δουλεύεις συστηματικά και σκληρά, συνήθως έχεις αποτελέσματα.

Κ. ΑΔΑΜ (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ): Αναφέρατε, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι λογικό να υπάρχουν διαφορές απόψεων σε διάφορα θέματα, όπως για παράδειγμα, στο θέμα της ευρωπαϊκής άμυνας. Πού ακριβώς εντοπίζεται η διαφορά η δική μας με τις θέσεις της αμερικανικής πλευράς στο θέμα του ευρωστρατού; Και το δεύτερο που ήθελα να σας ρωτήσω είναι, εάν η αμερικανική πλευρά προτίθεται να δηλώσει δημοσίως ότι την πολιτική διευθέτηση του ζητήματος της Κύπρου θα ήθελε να τη δει πριν το τέλος του 2002.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Οσον αφορά το πρώτο ερώτημά σας για το θέμα της ευρωπαϊκής ασφάλειας και άμυνας, αναφορικά με τη θέση τη δική μας και εκείνη των ΗΠΑ: Οι ΗΠΑ, ως κύριος συμμετοχος και «παίκτης» στο θέμα του ΝΑΤΟ, ενδιαφέρονται -και πολύ λογικό είναι αυτό- να λυθούν τα όποια επιμέρους προβλήματα για να μπορέσει να τακτοποιηθεί η σχέση ΝΑΤΟ-Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς, επειδή έχουμε το ειδικό πρόβλημα με την Τουρκία, επειδή είμαστε και μέλος της Ε.Ε. και έχουμε δώσει εξ αρχής ιδιαίτερη σημασία στην αυτονομία δράσεως της ευρωπαϊκής πολιτικής άμυνας και των ευρωπαϊκών δυνάμεων, είναι φυσικό να προσδίδουμε πάνω σε αυτό ιδιαίζουσα σημασία. Αυτή είναι η διαφορά. Ο ένας βλέπει αυτό που τον νοιάζει, ο άλλος βλέπει επίσης αυτό που τον νοιάζει και συνεπώς τα προβλήματα έχουν για τον καθένα διαφορετική σημασία. Οι ΗΠΑ επιθυμούν να υπάρχει μια ρύθμιση. Κι εμείς θέλουμε μια ρύθμιση, που όμως να ανταποκρίνεται ή να εξυπηρετεί αυτό που επιδιώκουμε. Δεν συμπίπτουμε ακριβώς σε αυτό το σημείο.

Οσον αφορά το δεύτερο ερώτημά σας, από τη συζήτηση που είχα με τον Πρόεδρο Μπους και τον κ. Ράμσφελντ, αποκόμισα την εντύπωση ότι και οι δύο δίνουν ιδιαίτερη σημασία στο να συνεχιστεί η πορεία των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Κύπρου στην Ε.Ε. και κανένας, μα κανένας δεν ανέφερε ούτε στο ελάχιστο, ότι η λύση του πολιτικού προβλήματος είναι όρος για την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε.

ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΚΑΝΑΛΙ: Κύριε Πρόεδρε, συζητήσατε τις ελληνο-τουρκικές σχέσεις συμπεριλαμβανομένου και του Κυπριακού με τον Πρόεδρο Μπους; Και αν ναι, θα μπορούσατε να μας δώσετε κάποια στοιχεία;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Οπως δήλωσα, μετά τη συνάντησή μου με τον Πρόεδρο Μπους, συζητήσαμε και τα δύο προβλήματα. Δηλαδή, το Κυπριακό και τις ελληνο-τουρκικές σχέσεις. Ενδεχομένως να ακούσατε τον ίδιο τον Πρόεδρο Μπους σε δηλώσεις του στην αρχή της συνάντησής μας, ο οποίος χαιρέτισε τις πρωτοβουλίες μας για τη δημιουργία ενός καλύτερου κλίματος μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Και θέλω εδώ να επαναλάβω ότι εμείς εμμένουμε στη δημιουργία καλύτερων σχέσεων, στην περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας μας και την προσπάθεια υπέρβασης των εντάσεων.

Ωστόσο, αναμένουμε από τουρκικής πλευράς να υπάρξουν κινήσεις. Διότι ένα αποτέλεσμα αποδεκτό και από τις δύο πλευρές δεν μπορεί να προκύψει ως αποτέλεσμα μόνο των πρωτοβουλιών της ελληνικής πλευράς. Θα πρέπει και από τουρκικής πλευράς να γίνουν ανάλογα βήματα.

Όσον αφορά το Κυπριακό, εκφράσαμε τη βούλησή μας να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις για την επίτευξη λύσης στο πολιτικό πρόβλημα. Όμως, αυτό σημαίνει πως θα πρέπει να υπάρξει μια ειλικρινής αλλαγή στη στάση του κ. Ντενκτάς και όχι απλώς να υπάρχουν κινήσεις τακτικής για τη δημιουργία καλύτερης εικόνας. Η λύση του πολιτικού προβλήματος καθιστά αναγκαία μια νέα προσέγγιση από πλευράς της τουρκο-κυπριακής κοινότητας.

ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΚΑΝΑΛΙ: Και για τον ευρωστρατό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Συζητήσαμε, επίσης, το θέμα της ευρωπαϊκής δύναμης ταχείας ανάπτυξης και εξέφρασα τη θέση μας, την οποία επιθυμώ να επαναλάβω, εν συντομία: Σύμφωνα με το κείμενο της Αγκυρας, τα προβλήματα που υφίστανται στο ΝΑΤΟ θα μεταφερθούν επίσης και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό δεν είναι αποδεκτό από εμάς. Θα πρέπει να βρούμε μια λύση. Πρέπει να έχουμε μια ευρωπαϊκή συνεργασία χωρίς προβλήματα.

ΑΘ. ΕΛΙΣ (ΑΝΤΕΝΝΑ-ΑΠΕ): Κύριε Πρόεδρε, εθίγη το θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και αν ναι, ο Αμερικανός Πρόεδρος εξέφρασε οποιαδήποτε ανησυχία για το θέμα της ασφάλειας; Επίσης, προσκαλέσατε τον Αμερικανό Πρόεδρο να έρθει στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας. Δέχθηκε;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ο Πρόεδρος Μπους εξέφρασε την επιθυμία του να έρθει στην Ελλάδα, γιατί μου είπε πως δεν την έχει επισκεφθεί ποτέ. Ήταν μάλιστα να επισκεφθεί κάποτε την Ελλάδα μαζί με τον πατέρα του, αλλά τότε ήταν υποψήφιος κυβερνήτης στο Τέξας και προτίμησε να παραμείνει στον εκλογικό αγώνα για να κερδίσει, παρά να επισκεφθεί την Ελλάδα. Ίσως, είχε δίκιο.

Όσον αφορά το πρώτο ερώτημά σας: Πράγματι, όλοι οι συνομιλητές έθιξαν και το θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων και από τις δύο πλευρές: Αν προχωρεί καλά η προετοιμασία που πιστεύουμε ότι προχωρεί καλά και αν θα υπάρχουν κίνδυνοι από τη διεθνή τρομοκρατία. Ταυτόχρονα, όμως, αναφέρθηκαν και στους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες που θα διεξαχθούν το Φεβρουάριο στο Σολτ Λέικ Σίτυ και είπαν ότι εκεί γίνεται μια πολύ μεγάλη προσπάθεια, ότι ελπίζουν πως θα ελέγξουν απόλυτα τα πράγματα και ότι επειδή θα έρθουν και Έλληνες εμπειρογνώμονες και αξιωματικοί των δυνάμεων ασφαλείας στο Σολτ Λέικ Σίτυ, αυτοί οι Ολυμπιακοί Αγώνες θα είναι μια μεγάλη ευκαιρία και θα χρησιμεύσουν και στις δύο χώρες.

Κ. ΠΑΠΙΑ (EXPRES): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ρωτήσω αν από εσάς ή από κάποιον από τους συνομιλητές σας τέθηκε το θέμα των ψηφιακών χαρτών.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Και αρχάς, δεν πρόκειται για ψηφιακούς χάρτες, πρόκειται για αναλογικούς χάρτες, για να είμαστε ακριβείς. Λοιπόν, δεν τέθηκε τέτοιο θέμα.

Τ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (ALPHA): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επανέλθω στο θέμα της τρομοκρατίας. Τέθηκε από κάποιον από τους συνομιλητές σας θέμα λίστας υπόπτων (παλαιότερης ή νεώτερης); Και το ερωτώ αυτό, επειδή ακούμε πολλά σενάρια γύρω από αυτό το θέμα.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν ετέθη θέμα λίστας υπόπτων από κανέναν από τους συμμετέχοντες στις συνομιλίες. Θέλω και πάλι να σας πω σε σχέση με αυτό που ανέφερα στην αρχή, επειδή ορισμένες ερωτήσεις διαπνέονται από την αντίληψη, ιδίως εκείνες περί «λίστας υπόπτων κ.λπ.», ότι κατά κάποιο τρόπο η Ελλάδα ερχόταν εδώ σε ανάκριση.

Η Ελλάδα δεν έρχεται σε ανάκριση, θέλω να το καταλάβουμε αυτό! Είναι μια συνομιλία ανάμεσα σε φίλους. Είναι μια συνομιλία ανάμεσα σε ανθρώπους που θέλουν να συνεργαστούν, που έχουν κοινά προβλήματα. Και αν υπάρχουν κάποια προβλήματα σε μας, όπως αυτό της τρομοκρατίας, το αναγνωρίζουμε, το ξέρουμε, θέλουμε να το λύσουμε. Αλλά να πούμε την αλήθεια, είναι ντροπή; Ότι δεν το έχουμε λύσει τόσα χρόνια; Καθόλου ντροπή δεν είναι. Αλλά, μπορούμε να πούμε ταυτόχρονα ότι δεν είμαστε μόνοι μας όλον αυτό τον καιρό. Υπήρχαν και εμπειρογνώμονες από τις ΗΠΑ και από άλλες χώρες που ήταν στην Ελλάδα, επί περίπου 15 χρόνια. Και το αποτέλεσμα βαρύνει κυρίως εμάς, αλλά βαρύνει και όλους αυτούς οι οποίοι προσφέρθηκαν να συνεργαστούν, κατά κάποιο τρόπο.

Λοιπόν, οι διεθνείς συνομιλίες δεν είναι πάντα ανάμεσα σε κατηγορούς και κατηγορούμενους. Αυτή είναι μια νοοτροπία -θα μου επιτρέψετε να πω- του 1950 και των αρχών της 10ετίας του 1950. Έχουν περάσει 40 χρόνια από τότε. Και αν το λέω έτσι με έμφαση, είναι ότι πρέπει να δώσουμε μια υπερηφάνεια στον ελληνικό λαό και να μη φοβάται «έρχεται ο Πρωθυπουργός τους και όλοι

φοβούνται τι θα συμβεί;». Μα, τίποτε δεν θα συμβεί, γιατί δεν υπάρχει κανένας λόγος να φοβόμαστε. Γιατί να φοβόμαστε; Έχουμε κάνει αξιόλογα πράγματα.

Όπως είδατε, ο Πρόεδρος Μπους κοίταξε το ευρώ και ενδιαφέρθηκε και το συζήτησε. Και διαπίστωσε την ελληνική πλευρά του νομίσματος και είδε ότι έχουμε παρουσία, έστω με αυτό τον πολύ απλό τρόπο σε αυτό το θέμα. Γιατί πρέπει, λοιπόν, να αισθανόμαστε ότι θα είμαστε υπόδικοι και τρόπον τινά σαν τους μαθητές που πάμε στο δάσκαλο για να πούμε τι έγινε στο μάθημα και πήγε στραβά. Μα, Θεέ και Κύριε! Η Ελλάδα είναι άλλη, σας παρακαλώ πολύ να το καταλάβετε!

Η Ελλάδα είναι διαφορετική. Αρα, εάν συζητάς υπεύθυνα, εάν συζητάς σοβαρά, εάν αντιμετωπίζεις τα προβλήματα συστηματικά, οι άλλοι σε σέβονται. Και αυτό εξαρτάται από μας. Αυτές οι συμπεριφορές δεν είναι συμπεριφορές που βοηθούν το σεβασμό, θα γίνει αυτό, θα γίνει εκείνο, μη καθούμε! Αυτό δείχνει ανθρώπους μικρούς. Δεν είμαστε μικροί. Σας παρακαλώ πολύ! Και αυτό θέλω να το μεταφέρετε. Γιατί η Ελλάδα και ο ελληνισμός χρειάζονται στόχους μπροστά, στόχους προς το μέλλον. Η Ελλάδα και ο ελληνισμός στέφουν την πλάτη τους στο παρελθόν, δεν βλέπουν πίσω, βλέπουν μπροστά, δεν βλέπουν καταστροφές. Δεν έρχονται καταστροφές. Όμως, αυτό -επαναλαμβάνω- εξαρτάται από μας. Από το να είμαστε σοβαροί και να έχουμε προοπτική. Και θέλουμε αυτή την προοπτική, τη δημιουργούμε, πιστεύουμε σε αυτή.

ΑΧ. ΠΕΚΛΑΡΗΣ (EXTRA CHANNEL-PLANET): Κύριε Πρόεδρε, σε δηλώσεις σας στο Λευκό Οίκο είπατε ότι πρέπει να εξαρθρωθούν τρομοκρατικές οργανώσεις που δρουν στα Βαλκάνια. Ποιές εννοείτε;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ολοι ξέρουμε ότι στη Βοσνία παλιά υπήρχαν κάποιες ομάδες, οι οποίες είχαν χρηματοδοτηθεί από το εξωτερικό, ότι και αλλού εμφανίστηκαν αυτά τα φαινόμενα και είναι διαπιστωμένο ότι τέτοιοι πυρήνες υπάρχουν. Συνεπώς, πρέπει να γνωρίζουμε τί ακριβώς συμβαίνει.

Δ. ΑΠΟΚΗΣ (NET): Κύριε Πρόεδρε, μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11^{ης} Σεπτεμβρίου και το νέο περιβάλλον που έχει διαμορφωθεί διεθνώς και ιδιαίτερα στις ΗΠΑ, Αμερικανοί αξιωματούχοι, πριν την εδώ επίσκεψή σας, αλλά και γενικότερα τον τελευταίο καιρό, έχουν εκφράσει κάποιες ανησυχίες και απορίες όχι με ανθελληνικό τρόπο, σχετικά με το αίσθημα της ελληνικής κοινής γνώμης για κάποιο αίσθημα αντιαμερικανισμού. Πώς είδατε αυτό το θέμα μέσα από τις συζητήσεις που είχατε με τους Αμερικανούς συνομιλητές σας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Από τους συνομιλητές μου, κανένας δεν αναφέρθηκε σε αυτό το κλίμα ή το αίσθημα -όπως αναφέρετε εσείς- τη στάση θα έλεγα εγώ για να ακριβολογώ, η οποία υπάρχει στην ελληνική κοινή γνώμη. Αυτό το θέμα αναφέρθηκε από ορισμένους ομογενείς στη συνάντηση που είχαμε χθες το μεσημέρι στη Νέα Υόρκη. Μου αναφέρθηκε σήμερα ότι έγινε κάποια συζήτηση

στην πατρίδα μας, γιατί σε κάποια εφημερίδα της Ουάσιγκτον δημοσιεύθηκε μια σχετική αγγελία.

Θα ήθελα να κάνω το εξής σχόλιο: Η Ελλάδα, αλλά και οι ΗΠΑ, είναι χώρες στις οποίες ισχύει η ελεύθερη έκφραση γνώμης. Ο καθένας μπορεί να δημοσιοποιεί τις απόψεις του. Εμείς διαφωνούμε με αυτές τις απόψεις. Αυτό, όμως, δεν αποτελεί κανένα ιδιαίτερο θέμα για την Ελλάδα, επειδή κάποιος ή κάποιος έχουν διαφορετική άποψη από αυτή που έχει η πλειοψηφία των Ελλήνων. Και όπως ανέφερα πριν, να αισθανόμαστε ξαφνικά ότι υπάρχει κατατρεγμός, επειδή δημοσιεύεται μια τέτοια άποψη. Αυτό που αληθεύει και το γνωρίζουμε όλοι είναι πως η ιστορία των ελληνο-αμερικανικών σχέσεων υπήρξε ιδιαίτερα δύσκολη. Και υπήρξε δύσκολη, επειδή υπήρχε εμφύλιος πόλεμος, επειδή υπήρχε πολεμική παρουσία των ΗΠΑ στην Ελλάδα, επειδή υπήρχε ανωμαλία πολιτική για πολλά χρόνια, δύσκολη πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα και έπαιξαν ρόλο σε όλη αυτή τη διάρκεια διάφορες ξένες δυνάμεις, επειδή υπήρχε δικτατορία, επειδή υπάρχει η αίσθηση στον ελληνικό λαό ότι κάποιες υπηρεσίες των ΗΠΑ έπαιξαν ρόλο στη δικτατορία και ο Πρόεδρος Κλίντον όταν ήρθε στην Ελλάδα το ανέφερε αυτό. Και υπάρχει, επίσης, η αίσθηση στον ελληνικό λαό ότι υφίσταται πάντα ο κίνδυνος μιας παρέμβασης.

Όλα αυτά δημιουργούν αντιδράσεις, σκέψεις, αντανάκλαστικά. Αλλά, πιστεύω βαθύτατα ότι ο ελληνικός λαός δεν είναι ένας λαός, ο οποίος εκθρεύεται τον αμερικανικό λαό. Διαφωνεί με πολιτικές, διαφωνεί με στάσεις. Αλλά με τον αμερικανικό λαό δεν έχει τίποτε που να τον χωρίζει. Διότι και ο αμερικανικός λαός είναι ένας λαός που θέλει ειρήνη και δεν θέλει να υπάρχουν προβλήματα, να σκοτώνονται αθώοι άνθρωποι. Κατά συνέπεια, πρέπει να βλέπουμε αυτό το πρόβλημα στην πραγματική διάστασή του. Διαφωνίες ως προς πολιτικές, αλλά μια κοινή διάθεση, μια διάθεση για να υπάρχει μια φιλική σχέση των λαών.

Αλλωστε, εδώ υπάρχουν χιλιάδες Έλληνες ή ελληνικής καταγωγής που ζουν στις ΗΠΑ. Εάν ήταν έτσι, όλους αυτούς θα τους ξεγράφαμε. Μα, είναι δυνατόν; Και αυτοί είναι δικά μας παιδιά. Και η δική μας πατρίδα είναι και δική τους πατρίδα. Η αίσθηση είναι ότι ανήκουμε σε έναν κοινό χώρο: Τον Ελληνισμό.

Μ. ΖΑΧΑΡΕΑ (MEGA): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα αρχικώς να σας ρωτήσω αν φεύγοντας από την Αμερική πιστεύετε ότι πετύχατε σε όλους τους στόχους που είχατε για το ταξίδι σας εδώ. Και δεύτερο, για το προσωπικό χαρακτήρα που είχε ένα μέρος της συζήτησής σας με τον κ. Μπους, μπορείτε να μας πείτε κάτι περισσότερο;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Συζητήσαμε πώς γίνεται η πολιτική διαδικασία, τι σημασία έχει το να χαράξεις στόχους, πόσο δύσκολο μερικές φορές είναι μια δύσκολη κατάσταση για την προσωπική ζωή, τη σχέση που έχει ένας πολιτικός με την πολιτική και τη σχέση που έχει η πολιτική με τη ζωή.

Όσον αφορά το πρώτο, έχω να σας πω το εξής: Όταν έφυγα από την Αθήνα έκανα μία δήλωση σχετικά με το πλαίσιο αυτού του ταξιδιού. Το πλαίσιο αυτού του ταξιδιού -είπα- είναι, μετά την ολοκλήρωση, την προσπάθεια που έγινε να συμμετάσχουμε στην ΟΝΕ, μετά την κυκλοφορία του Ευρώ, ότι υπάρχει μία νέα οικονομική φάση. Τα πράγματα σε αυτό το σημείο είναι πιο ομαλά, διότι καταφέραμε να κάνουμε την τομή, τη σημαντική και θεαματική τομή.

Υπάρχει όμως και ένα εύρος θεμάτων που σχετίζονται με τη θέση μας στην περιοχή, την ασφάλεια, την ειρήνη, τη συνεργασία, την ανάγκη η Ελλάδα να προωθήσει περισσότερο αυτούς τους στόχους. Τώρα αισθανόμαστε οικονομικά ασφαλείς, αλλά υπάρχει ακόμα μεγάλη ανασφάλεια, σε σχέση με τις διεθνείς εξελίξεις στην περιοχή. Και εκεί πρέπει να αισθανθούμε εξίσου ασφαλείς, όπως αισθανόμαστε οικονομικά.

Όπως πετύχαμε οικονομικά να σταθεροποιήσουμε την κατάσταση με την Ε.Ε., έτσι πρέπει να πετύχουμε και στις διεθνείς σχέσεις, να σταθεροποιήσουμε την κατάσταση με πρωτοβουλίες, με συνεργασίες με την Ε.Ε. με συνεργασία με τις ΗΠΑ.

Και το ταξίδι στις ΗΠΑ έχει αυτό το στόχο: Να αρχίσουμε αυτή την προσπάθεια. Και πιστεύω ότι το ταξίδι από αυτή την άποψη, είναι απόλυτα επιτυχές. Θέσαμε τα θέματα, είπαμε την άποψή μας, ακούσαμε τις απόψεις των συνομιλιτών μας και δείξαμε την προοπτική μας. Και όσον αφορά την προοπτική μας, δεν υπήρχε καμία απολύτως διαφωνία. Ισα-ίσα, υπήρχε συμφωνία. Σωστός είναι αυτός ο δρόμος: Να προχωρήσετε και να βοηθήσουμε και εμείς, να υπάρχει μόνιμη ειρήνη και συνεργασία στα Βαλκάνια, στη Ν.Α. Ευρώπη.

Θα ακολουθήσουν και άλλα. Ο δρόμος είναι μακρύς. Μπορούν κάποιοι να πουν, άρα λύθηκαν τα θέματα; Οχι, βέβαια. Κάθε άλλο, μάλιστα. Αλλά μπαίνουμε σε μία νέα φάση δράσης και σε μία νέα φάση πρωτοβουλιών. Βάλαμε εδώ στις ΗΠΑ μία βάση σ' αυτά. Όπως θα μούν και άλλες βάσεις, με νέες επαφές και άλλες συνεργασίες.

Λ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (FLASH 9.61): Κύριε Πρόεδρε, παράλληλα με τον ψηφιακό χάρτη, στον οποίο αναφερθήκατε προηγουμένως, η Υπηρεσία Χαρτογράφησης των ΗΠΑ κυκλοφόρησε και κανονικό χωρίς την οριοθετική γραμμή των θαλασσιών συνόρων στο Ανατολικό Αιγαίο, για τον οποίο ο Εκπρόσωπος του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ κ. Μπάουτσερ, στις 10 Δεκεμβρίου, δήλωσε ότι ήταν αποτέλεσμα «κοινής συμπαραγωγής διευθέτησης» Ελλάδος-Τουρκίας. Μπορείτε να μας πείτε περί τίνος πρόκειται και αν τον αποδέχθηκε η Κυβέρνησή σας; Συνάμα στις 24 Οκτωβρίου του περασμένου χρόνου η τουρκική κυβέρνηση σας έστειλε NOTAM με την οποία ζητά, όπως του λοιπού, όλες οι πτήσεις αεροσκαφών από και προς Ρόδο και Λευκωσία, αναφέρονται στις αρχές εναερίου κυκλοφορίας της Τουρκίας. Σας ερωτώ: Το απέρριψε η Κυβέρνησή σας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Οσον αφορά το πρώτο, όπως έχουμε δηλώσει, βρισκόμαστε σε επαφή με τις υπηρεσίες των ΗΠΑ που επεξεργάζονται αυτούς τους χάρτες. Εκφράσαμε τις απόψεις μας και θα συνεχίσουμε αυτή την παρουσίαση των θέσεών μας για να τακτοποιηθεί αυτό το θέμα.

Οσον αφορά το δεύτερο ερώτημά σας: Εμείς έχουμε δηλώσει ότι το θέμα αυτό αφορά τους αεροδιαδρόμους. Ο συγκεκριμένος αεροδιάδρομος, όπως θα ξέρετε, παρουσιάζει κάποια θέματα διότι περνάει πάνω από το τουρκικό έδαφος και υπήρξε μία τουρκική πρακτική εκχώρησης της διαχείρισής του στην ελληνική Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας. Επειδή υπάρχει αυτό, είχε πει η ΥΠΑ ότι θα υπάρχουν συνεννοήσεις και αυτό γίνεται.

Και επειδή ανησυχείτε, σας διαβεβαιώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να ανησυχείτε και θέλω να σας πω το εξής: Είσαστε στο κλίμα που περιέγραψα πριν. Τα σύνορά μας -και θέλω να το καταλάβετε αυτό- δεν καθορίζονται από χάρτες. Τα σύνορά μας δεν καθορίζονται από την αμερικανική Υπηρεσία Χαρτογράφησης. Τα σύνορά μας δεν καθορίζονται από κανέναν άλλον, παρά από το Διεθνές Δίκαιο. Και σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, ορίζονται τα σύνορα και σ' αυτό θα σταθούμε.

Εαν εσείς θέλετε να αναγορεύσετε την οποιαδήποτε υπηρεσία ξένης χώρας ως καθοριστική για τα σύνορά μας, εγώ σας λέω ότι διαφωνώ ριζικά. Δεν είναι μια πολιτική αυτονομίας και ανεξαρτησίας, είναι μια πολιτική υποτέλειας σε άλλους. Και επειδή σας άκουσα να διαβάζετε από ένα χαρτί, δεν άκουσα καθόλου να μου πείτε γιατί το '73 η κούνια εκχώρησε σε άλλη χώρα τη δυνατότητα να χαράξει τα σύνορα. Τι λέτε εσείς γι' αυτό; Λοιπόν, γι' αυτό να είμαστε υπερήφανοι.

Τα σύνορά μας χαράσσονται, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και σ' αυτό θα σταθούμε. Δεν θα σταθούμε στην οποιαδήποτε ενέργεια κάνει ο ένας ή ο άλλος. Θα κάνουμε τις συνεννοήσεις, θα επισημάνουμε, αλλά δεν έχουμε κανένα λόγο να αισθανόμαστε ότι κάνουμε τα σύνορα, επειδή κάποιος σε κάποιο γραφείο έχει κάποια άλλη αντίληψη. Οχι κ. Παπαντωνίου, με συγχωρείτε, εμείς, η Ελλάδα έχει το δικίο της. Και αυτό το δικίο, δεν το εκχωρεί σε κανέναν, σε καμία χαρτογραφική υπηρεσία. Και όταν εμείς φοβόμαστε ότι χαρτογραφικές υπηρεσίες των άλλων μας παίρνουν τα δικαιώματά μας, τότε φοβόμαστε αδικώς.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θα ήθελα να σας ρωτήσω αν κατά τη συνάντησή σας με τον Πρόεδρο Μπους συζητήσατε τρόπους για την αντιμετώπιση της τρομοκρατικής οργάνωσης «17 Νοέμβρη».

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Το θέμα της «17 Νοέμβρη» εθίγη στο πλαίσιο της συζήτησης για την τρομοκρατία και εξήγησα τι έχει κάνει η ελληνική Κυβέρνηση μέχρι σήμερα και επίσης ανέφερα τη συμμετοχή αμερικανικών και βρετανικών υπηρεσιών στις κοινές προσπάθειές μας.

A. ΖΟΥΜΠΑΝΙΩΤΗΣ (STAR): Τι εντύπωση αποκομίσατε για τη διάθεση του αμερικανικού παράγοντα να εμπλακεί άμεσα στη διαδικασία των συνομιλιών για το Κυπριακό, που αρχίζουν ξανά στις 16 Ιανουαρίου και ειδικότερα εάν διαπιστώσατε κάποια διάθεση της αμερικανικής Κυβέρνησης να ασκήσει την επιρροή της προς την Αγκυρα για αλλαγή της στάσης της.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν διαπίστωσα και ούτε τέθηκε θέμα εμπλοκής των ΗΠΑ σ' αυτές τις διαδικασίες. Είναι λογικό, βέβαια, οι ΗΠΑ να παρακολουθούν και να παίρνουν θέσεις, να εκφράζουν τις απόψεις τους κτλ. Από την όλη συζήτηση, είχα την πολύ θετική εντύπωση, ότι οι ΗΠΑ θέλουν μία δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού.

B. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ): Κύριε Πρόεδρε, σας ακούσαμε να λέτε ότι σε ορισμένα θέματα υπάρχει διαφορετική έμφαση και αναφέρατε, ανάμεσα σε άλλα, το ζήτημα της ευρωπαϊκής άμυνας. Σας ακούσαμε επίσης να λέτε, ότι δεν αποδεχόμαστε το κείμενο...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Πάντως, με αυτό το κείμενο έτσι όπως είναι, δεν μπορεί να έχει σχέση. Τώρα, από ένα κείμενο έξι σελίδων, μπορεί κάποιες φράσεις που περιέχει, να ξαναχρησιμοποιηθούν. Όμως, αυτό που θέλουμε να κάνουμε εμείς είναι κάτι το διαφορετικό. Ο Πρόεδρος Μπους αναφέρθηκε στην εισαγωγική δήλωσή του στα Ελληνοτουρκικά και αυτό το εξέλαβα εγώ ως μια εκτίμηση της προσπάθειας που έχουμε κάνει.

B. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ωστόσο, δηλώσατε ότι θα σκεφθούμε και θα κάνουμε προτάσεις για να συζητήσουμε. Τι προτάσεις θα είναι αυτές; Έχουν σχέση με το κείμενο; Τι προτιθέμεθα να συζητήσουμε; Η αμερικανική πλευρά συμμερίζεται τις ελληνικές θέσεις στο θέμα του Ευρωστρατού;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Με τον Πρόεδρο Μπους, απλώς αναφερθήκαμε ότι υπάρχει αυτό το θέμα. Με τον Πρόεδρο Μπους δεν μπήκαμε σε λεπτομέρειες.

Γ. ΜΕΡΜΕΛΑΣ (Ομογενειακός ρ/σ WPSO 1500, Φλόριντα): Κύριε Πρόεδρε, θα πάτε στους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του Σολτ Λέϊκ Σιτι;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Οχι, δεν θα παρευρεθώ στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Λυπάμαι, αλλά υπάρχει Διυπουργική Ολυμπιακή Επιτροπή στην Αθήνα, την οποία πρέπει να παρακολουθώ.

Κ. ΑΔΑΜ: Θα ήθελα να επανέλθω στην έντονη τοποθέτησή σας και ορθώς, ότι τα σύνορα καθορίζονται από το Διεθνές Δίκαιο. Να εικάσω, λοιπόν, ότι στο άμεσο μέλλον θα αρχίσει η διαδικασία καθορισμού των θαλασσιών συνόρων Ελλάδας-Τουρκίας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Να μην το εικάσετε αυτό. Είναι κάπως νωρίς. Αλλά το 2004, όπως ξέρετε, η Τουρκία πρέπει να προσφύγει στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης

για το θέμα της υφαλοκρηπίδας. Πρέπει να προσφύγει, εφόσον δεν έχει λυθεί το θέμα των λεγόμενων «γκρίζων ζωνών». Μέχρι το 2006, 2008, κάποτε θα γίνει και κάποια συζήτηση για οριοθέτηση των συνόρων. Μάλλον, τα σύνορα είναι οριοθετημένα. Είναι οριοθετημένα κατά το εξής. Υπάρχει μια αιγιαλίτιδα ζώνη η οποία είναι 6 μίλια, σύμφωνα με το ελληνικό Δίκαιο. Λοιπόν, αυτό υπάρχει κανονικά στους χάρτες που έχει η Ελλάδα. Που είναι, δηλαδή, τα έξι μίλια. Πού είναι τα έξι μίλια; Παντού. Εκεί που δεν φτάνει τα έξι μίλια, γιατί είναι απέναντι οι άλλοι, υπάρχει η μεσαία γραμμή. Αν εννοείτε να οριοθετήσουμε αυτά τα σύνορα, αυτά είναι οριοθετημένα. Το θέμα είναι η υφαλοκρηπίδα ή τα 12 μίλια, για παράδειγμα. Εννοείτε τί;

Κ. ΑΔΑΜ: Εννοώ τον καθορισμό των θαλασσιών συνόρων στο βόρειο Αιγαίο, τα οποία δεν έχουν καθοριστεί ανάμεσα στις δύο χώρες και το οποίο γίνεται αφορμή για το Στέιτ Ντιπάρτμεντ να βρისκει διαφορές εκεί που δεν υπάρχουν.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν καταλαβαίνω τι ακριβώς λέτε. Για μας, ισχύουν τα έξι μίλια. Τα έξι μίλια υπάρχουν παντού. Και στο βόρειο Αιγαίο. Και δεν υπάρχουν έξι μίλια π.χ. στη Σάμο και την Τουρκία, γιατί η απόσταση δεν είναι 12 μίλια. Είναι 1200 μέτρα. Μπορεί να πάει κανείς κολυμπώντας. Άρα, εκεί η μέση γραμμή είναι 600 μέτρα. Από εκεί και πέρα, το θέμα είναι η υφαλοκρηπίδα και τα 12 μίλια.

G. GILSON (ATHENS NEWS): Κύριε Πρόεδρε, για το κράτος των Σκοπίων, θα ήθελα να σας ρωτήσω, εάν οι συνομιλητές σας συμμερίζονται την άποψη ότι οι Αλβανοί εθνικιστές, που καταλαμβάνουν ένα μεγάλο μέρος του κράτους, είναι τρομοκράτες και αν συζητήσατε το θέμα του ονόματος.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν συζητήσαμε ειδικά για τους Αλβανούς εθνικιστές. Συζητήσαμε για τη σταθερότητα στα Βαλκάνια και για τα Σκόπια και όλοι είμαστε σύμφωνοι ότι θα πρέπει να υπάρχει μια ειρηνική διευθέτηση των όποιων προβλημάτων έχουν προκύψει. Δεν πρέπει να γίνει αλλαγή στα σύνορα. Πρέπει να εφαρμοστούν οι συμφωνίες. Και το κράτος πρέπει να υπάρχει. Αναφέρθηκε και το θέμα του ονόματος, αλλά αναφέρθηκε με την έννοια ότι αυτό είναι ένα ακόμη πρόβλημα μέσα στο σύμπλεγμα των προβλημάτων. Εξηγήσαμε κι εμείς τι προσπάθειες έχουμε κάνει.

Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗΣ (ΑΝΤΕΝΝΑ): Μιας και είπατε ότι προσωπικά τα είπατε με τον Πρόεδρο Μπους, πώς σας φάνηκε η μεγάλη αγάπη και εκτίμηση που έδειξε στον υπουργό των Εξωτερικών σας;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Γιατί όλοι τον αγαπάμε τον υπουργό Εξωτερικών! Και εγώ και εσείς!

Σας ευχαριστώ πολύ.